

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 851. An & qualiter intra eandem religionem, diversis gradibus
constantem ab uno gradu ad alium transitus fieri possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

Scholaſtici dominium bonorum ſuorum habentes, & collegia bona ſtabilia & reditus poſſidentia, prout declaravit Pius V. in Bulla *cum indefeffa* edita anno 1571. & conſirmavit Gregorius in Bulla: *quanto fructuofius*, edita anno 1581. & in Bulla: *ascendente domino*, edita anno 1584. Hi itaque omnes comprehenduntur dicta conſtituſione pœniſque in ea statutis, ſi tranſeant ad Ordinem non mendicantium, atque ita comprehenduntur quoque aſſumptus ex Ordine mendicantium ad Epifcopatum, dum poſtmodo eo depoſito, de licentia papæ tranſit ad Ordinem non mendicantium, eō quod talis ob aſſumptum Epifcopatum non amifit ſtatutum ſuum priftinum mendicitatis religioſe, tametí ejus exercitium per Epifcopatum ſuſpensum fuerit, adeoque ex ſtatū ſeu Ordine mendicantium tranſit ad Ordinem non mendicantium ita probabilius. Sanch. Lib. 6. mor. cap. 7. num. 119. Caſtrop. tr. 16. d. 4. p. 17. n. 4. fecus eſt, ſi mendicantes tranſeant ad alium Ordinem, qui etiam eſt mendicants. Uti nec comprehenduntur non mendicantes tranſeuntes ad Ordinem mendicantium, cum cit. Clem. lata ſolum contra mendicantes translatoſ ad non mendicantes. Ut cum Gl. in cit. Clem. V. mendicantes. Sanch. loc. cit. num. 118. Caſtrop. loc. cit. num. 3. Pith. h. t. num. 179. ſed neque comprehenduntur hac conſtitutione mendicantes tranſeuntes ad Carthusiam; eō quod cit. conſtitutio de tranſeuntribus vi alicuius privilegii etiam apostolici ad Ordinem minorem ſeu laxiorem & non de mendicantibus, quibus jure communi permiffum eſt tranſire ad religionem ſtrictiorem, etiſi mendicants non ſit, qualis eſt Carthusia, loquatur. Pith. loc. cit. cum Sanch. loc. cit. num. 110. juxta Eviravag. 1. b. 1. Neque Novitiſ Ordinum mendicantium, aut etiam in iis invalidè profelli, utpote qui ad priorem religionem non adſtricti liberè ac licetè ad aliam tranſire poſſunt, cit. Clem. loquente ſolum de iis, qui in priore vocatione ſeu religione mendicanteſ tenentur perſiſtere. Sanch. loc. cit. num. 112. Pith. loc. cit. cum Gl. ibid. V. ur professores. Neque iī, quibus ex regula ſeu conſtitutionib⁹ ſuis à ſede apoftolica approbatib⁹ non eſt interdictum poſſidere bona & reditus in communi, licet aucti mendicent. Sanch. n. 113. Pith. loc. cit. juxta cap. unic. §. conſirmator de relig. domib. in 6. ac denique non comprehenduntur moniales Ordinum mendicantium; cum ex regula ſua citra privilegium habere poſſint reditus & bona in communi. Sanch. num. 116. Pith. loc. cit. contra Gl. in cit. Clem. 1. V. quoslibet

3. Notandum ſecundo: per privationem vocis (que eſt prima pena lata contra medicanteſ tranſeuntribus) ſubintelligi, tam actiua, quam paſſiua; cum textus loquatur generaliter. Navar. comment. 4. de regular. num. 34. Sanch. l. cit. num. 120. Caſtrop. l. cit. num. 5. Pith. h. t. num. 180. Per privationem vero loci in capitulo (que eſt ſecondia pena) inrelligi locum in capitulo honoriſtico, quale habetur pro electionib⁹ & tractatiib⁹, & non de capitulo ad correctionem & diſciplinam congregato; quia aequum non erat, ab hoc capitulo, quod in bonum tum religionis, tum religioſorum ordinatur, excludere religioſum. Sanch. num. 123. Caſtrop. Pith. LL. cit. Neque hoc ipsum, utpote pœna extendendum ad locum in choro aliisque congregationib⁹ praeter Capitulum. Sauch. num. 124. Caſtrop. Pith. LL. cit. cum Gl. cit. V. locum. Afficitque haec

pœna privationis, non tantum eos, qui tempore latæ Clem., à mendicantibus ad non mendicanteſ tranſierant, ſed & eos. qui imposterum tranſiſturi erant, prout patet ex verbiſ ipſis cit. Clem. Sanch. n. 125.

4. Notandum tertio: voeulam *inibi* reſerbi ad Ordines non mendicanteſ, ad quos tranſiſt, ita ut translati ad eos, in iis vocem & locum in capitulo non habeant; per quod tamen non impediuntur, quod minus extra religionem v. g. in Ecclesiæ ſecularis collegiate vel Cathedralis capitulo, ſi forte in iis administrationem habeant, vocem & locum habere poſſint, ut Gl. V. inibi. Imol. ibidem num. 12. Caſtrop. num. 6. Pith. loc. cit. id colligenteſ ex eo, quod poſt adverbium *inibi*, in codiceſ correctiorib⁹ ponatur virgula; cujus contrarium colligendum, ſi virgula poneretur ante ſo *inibi*; ait Caſtrop.

5. Notandum quartò, qualiter iſtiusmodi tranſlati ad Ordinem mendicantium, obtinenteſ *inibi* prioratum, administrationem vel regimēn, voce & loco in capitulo privari poſſint, cum ſaepē negotia de conſenſu talium ſint expedienda. Ni mitum ut cum Gl. aliqui, quod iis non ſit interdictum, habere vocem & locum in capitulo conuentuſ, ſed ſolum in capitulo generali vel provinciali, vel forte conformiuſ ad eam dicta intelligenduſ, non de prælatiſ totius conuentuſ, ſed de aliis inferiorib⁹ & ſubordinati, quorum conſenſuſ ad gravia monaſterii negotia, non ita neceſſariuſ eſt, ut Caſtrop. num. 7. citans pro hoc Sanch. num. 122. & apud illum Imol. Carden. anchor.

6. Notandum quinto, quod dum cit. Clem. iſtiusmodi tranſeuntribus redduntur inhabiles ad prioratuſ, administrationes & officia, curam animarum &c. exercendam etiam ab iis tanquam vicariis & loco aliorum, prohibeantur ea exercere, non tantum intra religionem, ſed etiam extra eam, ubi talia officia per religioſos non mendicanteſ extra religionem ſolita exerceri. Sanch. num. 126. Pith. loc. cit. notab. 4. tum quia teſtus Clem. toquit indiſtingue; tum quia occaſio eſſet diſcordiarum & ſchismatum, dum ad quodrum evitatem, ut dictum, dicta Clem. emanavit, dum viderent religioſi iſtius ordinis non mendicant tranſeuntribus ad ſe ab alio ordine ſibi præferri & ad iſtiusmodi officia aſſumi. Pith. loc. cit. cum Gl. magn. in cit. Clem. V. item proper. Porro nomine officiorum ſolitorum communiter exerceri à non mendicantibus, veniunt munus faſcifax, oeconomici, Cellarii, munus prædicandi publice, lectoris Theologæ vel Juris canonici, aliarumque facultatum Profefforū, cum hæ ommnia ceneantur in religione officia. Sanch. num. 128. Pith. loc. cit. qui tamen cum Sanch. num. 131. addit, poſſe illos nihilominus promoveri ad gradus Magiſterii, Licentiæ, Doctoſtati; eō quod hi gradus non ſint officium aliquod aut administratione. Pro completione hujus materiae de tranſitu ad aliam religionem fit

Quæſt. 852. An & qualiter intra eandem religionem diuerſis gradibus conſtan- tem ab uno gradu ad aliū tranſiſtū posſit.

R Esp. tam ex gradu inferiori ad ſuperiori, quam ex ſuperiore ad inferiori. v.g. ex gradu infe-

inferiori eorum, qui choro deputati ad gradum laicorum, ex gradu Scholasticorum in societate ad gradum coadjutorum temporalium & è contra fieri potest hic transitus; quia id nullibi prohibi bitum, & passim practicatur. Non enim per tam transitum mutatur religio; sed intra eandem observationem votorum exercitia & officia mutantur, & ad diversa ministeria fit applicatio. Ita Sotus de Just. L. 10. quæst. 5. a. - circa finem. Azor. p. 1. L. 10. cap. 6. quæst. 7. Sanch. L. 6. sum. cap. 7. num. 8. Castrop. tr. 16. d. 4. p. 16. §. 5. num. 11. Porro gravior causa adeste debet transiundi à superiore ad inferiorem, quamquam contra. Sufficit autem Vg. si ad literas addicendas superioraque ministeria exercenda minus aptus, ad inferiora verò habilia existat, cum hæc mutatio religioni sit utilior; aut etiam si singulari affectu humilitatis ad illa inferiora feratur. Nunquam tamen talis translatio facienda transferendo

invitò, nisi fortè ob delictum grave. Sanch. loc. cit. num. 81. tametsi Suar. tom. 4. de relig. tr. 10. Lib. 4. cap. 17. num. 9. aquid Castrop. loc. cit. videatur sentire contrarium in societate. Eam translationem necessariò faciendam à solo generali vel provinciali, cum confusu capituli; quia res gravis est, ut vult Sanch. loc. cit. sed fieri posse ab immediato superiore, præsertim, cùm translatio ab eo facta, si ita videatur, revocari possit à generali vel provinciali; censet Castrop. loc. cit. num. 12. Et hæc præscindendo à contraria consuetudine & ordinatione alicujus religionis. Nam in societate Jesu hæc translatio reservata soli generali, ut Sanch. loc. cit. solumque permittitur provinciali intra biennium eos, qui indifferenter recepti, applicare gradui scholasticorum vel laicorum. Quæ tamen non est translatio ab uno gradu ad alium, sed unius determinatio, ut bene Castrop. loc. cit.

CAPUT V.

De professis ejectis, fugitivis,
apostatis.

Quæst. 853. Ejecti à religione, fugitivi,
apostate quinam dicantur.

1. R Esp. ad primum: Ejecti à religione dicuntur, qui non spontaneè, sed ob culpam suam expulsi sunt. Sylv. V. apostasia. n. 9. in fine. Tambur. de jure Abbar. Tom. 3. d. 8. qu. 1. n. 8. Pirh. h. t. n. 186. in fine.

2. Resp. ad secundum: fugitivi ii propriè vocantur, qui sine licentia superiorum ab ordine vel monasterio, ut extra eorum potestatem & obedientiam liberè vagentur, ad tempus recedunt, cum animo tamen redeunt. Sylv. I. c. quæst. 4. Sanch. L. 6. mor. c. 8. n. 2. Azor. p. 1. L. 12. c. 16. q. 1. Rodriq. reg. 99. tom. 1. q. 30. a. 1. Pirh. l. c. Reiffenst. b. t. n. 247. His etiam (non quidem de jure communī, quo permisum fugere ad superiorem majorem juxta L. qui sit fugitivus, ff. de a-dil. edit. & novel. 17. §. si tibi quoque) quo recurrens ad principem non punitur. Sed jure novo Tridentini accensentur primò fugitivis, qui à suis conventibus sine licentia superioris recedunt prætextu adeundi suos superiores altiores (etiam sedem apostolicam ut constat ex constitut. Sixti V. cum de omnibus. & eidem constitutioni annexa. ad Romanum spectat) dum seff. 25. c. 4. de regul. elicit, nec licet regularibus à suis conventibus recedere, etiam praetextu superiores suos accedendi, nisi ab iisdem missi aut vocati fuerint; qui vero sine predicto mandato in scriptis obtento repertus fuerit ab ordinario locorum tanquam defensor sui instituti puniatur. Quod ipsum tamen decretum quoad licentiam illam obtentam in scriptis ita juxta citat. Bullam Sixti V. cum omnibus & constitut. Ejusdem ad Romanum spectat, limitandum monet Reiffenst. n. 250. ut locum non habeat, si rece dens talis ad superiores sit vir satis cognitus, ita ut proinde indiscretè agant ii superiores locales, qui à viro omnibus noto & omni exceptione magiore similem licentiam exigant, multoque magis, si eum ut fugitivum tractare volint. Limitan-

dum quoque juxta Navar. in comment. 3. de regul. num. 51. ad 4. Azor. loc. cit. cap. 11. quæst. 7. Sanch. cit. c. 8. n. 17. & 18. quos citant & sequuntur Pirh. n. 187. Wielt. n. 145. ita, ut locum non habeat in iis, qui à superiore inique tractantur & vexantur; hi enim, si aliud remedium non habeant, licite fugere possint è monasterio, infcio vel etiam invito superiore immediato majorem alienum adeundi gratiā, ut per illum ab iniqua oppressione liberentur; cùm cuivis naturali & omni jure concessum se adversus vim & vexam injustam tueri, juxta loc. cit. vim. ff. de f. & f. & cap. 3. de sent. excomm. adeoque & talibus religiosis; unde defortores seu instituti non sint, nec penas apostatarum incurant, modo certò & evidenter constet, & probari possit, illos injustè vexari à suo superiore, nec superesse aliud remedium, quād superiore prelatum adire. Verū huic limitationi videtur non esse locus, habendosque adhuc tales pro fugitivis, nisi in scriptis licentiam discedendi habeant, vel probare possint, se eam petivisi, & tamen non obtinuisse. Dum Sextus in constitut. sua ad Romanum spectat §. 20. inquit: Quod si dicent, se ad apostolicam sedem configere ob gravamina sibi à suis superioribus illata, & ideo ab ipsis superioribus licentiam & literas obtinere non potuisse, non propterea ullo modo recipi valeant, nisi fide dignorum testimonio de petita ab eis licentia, & per superiores negata constiterit. Prout hæc verba contra Pirh. citatosque ac eo AA. obmovent. Donat. pr. regul. tom. 1. tr. 7. quæst. 1. Reiffenst. b. t. num. 249. Alterentes dictam constitut. Sixti V. nec à Tridentino, nec ab alio Pontifice revocatam esse.

3. Dicitur autem in definitione fugitivorum: qui animo redeundi recedunt: accensentur, si quidem adhuc fugitivis, & nequaquam apostatis veris, propriè & strictè talibus, qui licet dimislo habitu animo vagandi & vivendi permanenter extra religionem longo tempore v.g. tribus vel